

meget gerne gøre, men jeg synes, det er vigtigt lige at få slået fast, at vi selvfølgelig også har det kommunale tilsyn.

Så har spørgsmålet om varslingsregler og andre ting også været oppe. Selvfølgelig kan der være nogle spørgsmål om procedure eller husleje, og hvis man ikke overholder varslingsreglerne, er der selvfølgelig en procedure, man kan forholde sig til; det er klart nok. Men jeg må også tilkendegive, at jeg har fået flere eksempler på, at man i afdelinger forskellige steder rundt omkring i landet ligesom har set stort på, hvordan reglerne var, når man skulle afholde generalforsamling og andre ting, og her må jeg sige: Den går altså ikke! Det er klart, at så kan nogle beboere, oven i købet helt med rette, føle, at de ikke kan give sig til kende, fordi der ikke var et ønske om at følge spillereglene, og det er disse ting, jeg mener der skal tages højde for.

Så vil jeg gerne sige til fru Sonja Albrink, at det har rent faktisk vist sig i de eksempler, vi har haft – ikke mindst fra klagenævnet i Århus – at konfrontation var en god idé. Jeg har ikke undersøgt, om den var frivillig eller tvungen, men det, at parterne – både den forulempede part og den anden, der måske ikke syntes, at han eller hun havde forulempet andre – fik talt sammen om tingene, havde i de fleste tilfælde været afgørende for, at man fandt en udvej. Det er netop også det, jeg ønsker, nemlig at vi får taget fat på problemerne, før de bliver til uløselige konflikter til skade for både den enkelte lejer og så sandelig også for lejerfællesskabet.

Jeg ser frem til en positiv forhandling i udvalget. Vi er selvfølgelig fra regeringens side klar til at forhandle med alle partier, og jeg vil gerne have lov til at sige, at vi skulle vel nok i dette tilfælde, hvor man stort set er enige om principperne, kunne nå frem til en lovgivning, som kan samle et virkelig bredt flertal her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt sige lidt med hensyn til det, vi har betegnet som gummiparagraffen – i § 81, stk. 1, nr. 3 og 11, for nu at være det helt præcis – og det lidt bemærkelsesværdige stk. 2 i samme paragraf. Vi har som udgangspunkt vanskeligt ved at se, at disse løse bestemmelser egentlig tjener noget specifikt formål, som ikke er omfattet af de allerede eksisterende bestemmelser. Hvis man f.eks. ser på narkohandel, prostituti-

on og lignende, er det allerede omfattet af de eksisterende bestemmelser, f.eks. i nr. 1 i samme paragraf, så der er, så vidt vi kan se, intet konkret behov for at indføre disse gummiparagraffer, der godt kunne give anledning til misbrug, f.eks. diskrimination over for forskellige befolkningsgrupper, og det ønsker vi jo ikke at åbne nogen som helst mulighed for. Men lad os kigge mere præcist på det i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 1:

Forslag til folketingsbeslutning om ungdomsboliger (kollegiebyggeri m.v.).

Af Villy Søvnald (SF) m.fl.
(Fremsat 8/10 97).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Med dette beslutningsforslag forsøger SF endnu en gang at få sat mere gang i ungdomsboligbyggeriet, og det er i og for sig en meget symptomatisk bestræbelse. Regeringen er således helt enig i behovet for at skaffe flere ungdomsboliger. Den tilbagevendende mangel på boliger til de unge er et problem, ikke mindst når det ud fra ventelisterne må konstateres, at behovet har været stigende de seneste år.

Sagen er imidlertid ikke så enkel, som SF vil gøre den til, og det har SF i det seneste halve år givet mig mange lejligheder til at gøre rede for. Jeg har således redegjort for regeringens politik på ungdomsboligområdet i såvel samråd som i